



9. szám.
Február 27-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr. —
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitior 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram
Egisz országban hangzik most csak egy
kirdis:

„Quis? quid? ubi? quibus auxiliis? cur?
quomodo? quando?“

„Quis?“ Ki lesz képviselő?

„Quid?“ Mit ad irte?

„Ubi?“ Hol bukunk meg? hol leszünk meg?

„Quibus auxiliis?“ Meghagyatik grof,
pap, plebanus, kocsmaros, Pesti Naplo, muszka-
filelem, kenderföld, haziur-felmondas, temetke-
zisi egylet, miniszterpuszi, baares Geld, vagy
olmos bot segitsigivel-i?

„Cur?“ De hat ugyan miért?

„Quomodo?“ Az mar nehezeb. Bal, balabb,
legbalabb; vagy jobb, jobbabb, legjobbabb,
partprogramm szerint.

„Quando?“ Mit mond Kando? Mikor lesz
valasztas?

A menyi bort edig mar valasztasokra el-
csurgatunk; abul csinyalhatuk volna magyar
tenger; a menyi pinzt kidobaltuk, abul ipitet-
hetük volna raja magyar flottat; a menyi ziva-
tart felkavartuk, az ipen elig lett volna Zichy

Toni admiralisnak, hogy tengeri betegsigit
kapja tüle, s a menyi vires fejbe fog kerülnyi
eldöntő actus, az ipen elig volna egy tengeri
ütközet harczi aldozataina..

De okos ember ez a francia kormány,
hogy atyailag megiltotta francia polgaroknak,
hogy nem szabad nekik Magyarorszagra gyünyi
kpviseelőnek, megvalasztanyi magukat.

Hogy nekem nincs ilyen francia atyam!

Tallérossy Zebulon.

Ártatlan hasonlatok.

A. Kihez tudnád hasonlítani a miniszter elnök ö
exját?

B. Az ur Jézus Krisztushoz.

A. Hogyan?

B. Mert a mester pár sült hallal, több ezer válasz-
tottat, ő pedig néhány sületlen verébbel több száz
választót ki tudott elégitni.

A. Mihez hasonlít a jobb oldal?

B. Ökörszemhez, mert csak a (kétfejű) sas szár-
nyai alatt képes előre törni.

Á t o k r á t o k.

Országos chorus.

Hangoztatják jobb chorifeusok ; viszhangoztatja **Mephisto**.

Csak valahogy balra
Ne szavazzatok
Csak valahogy jobb-ot
Hon ne hagyjátok!
Mert ha bal győz : bukik minden,
Minden a mi jó
S menthetlenül oda vész a
Közös pensió. —

Baloldalon átok
Várakozik ránk ;
Jobb adta meg mindazt,
A mit akaránk.
Csak is jobbra mosolyog az
Isten és az ég,
Mert hisz jobboldalon termett
A szent, szent, szent szék.

Balon háboru és
Égő tűz a jel ;
Mig a jobb e tüzet
Borral oltja el.
Meg ne hallgassátok őket :
Tiszát és Ghyczit,
Mert csak jobbon lelhető fel
A De- deficizt.

Muszka rögtön itt lesz,
Ha bukik a jobb ;
Kancsukát hoz a bal,
Kancsókat a jobb.

Azért balra világért se
Add a voksodat
Mert csak jobbon láthatasz ékes,
Schwarzgelb zászlóvat.

Nincs baloldalon csak
Rabló és paraszt ;
Ur a kormány ellen
Nem emel panaszt.
A balon mi jót se tudnak
S azért : „Le velek !“
„Éljen a jobb ;“ itt kaphatók
Nemeslevelek.

Rosz a balnak utja ;
Tévtutakra visz,
Jó utat csak az lel,
Jobbna a ki hisz.
Jobbon van csak a mi jó mind ;
Roszat mond Kossuth.
Jobb mutatta meg : mi jó, ha
Görbe a vasut.

Ugy van életünk csak,
Ha a bal bukik ;
Éljen a jobb oldal,
Éljen a trafik.
Quóta, nóta, kétfejű sas,
Delegatió,
Éljen mind, de pláne éljen
A subventio !

Lügewacker levelei egy bécsi lapszerkesztőhöz.

War das a Pomp, szerkesztő ur, noch nie dage-
wesen !

Soha sem láttam ilyet, a mióta élek. Az előtt is
csak nagyon ritkán.

Tudja ön, mekkora terület a pesti polgári lövölde
nagy terme? Huszezer quadrát hold! Az nem tesz
semmit, hogy e holdak egy része a holdban van. No
lássa, és ebben a rengeteg nagy teremben a mult vásár-
nap többen voltunk, mint a menyinyien belefértünk.
Ezért is egyike másika a jelenvoltaknak kénytelen
volt otthon maradni.

Persze ön nem is sejtí, hogy mire való volt ez az
ünnepélyes concurs. Kérem alásan, csődöt ne tessék
érteni.

Hát ez, kérem, minisztertanács volt. Vártuk t. i.
a minisztert a ki tanácsot volt adandó, hogy mit
tegyünk.

Mint egy pesti ujságban is olvashatta szerkesztő
ur : zsufolásig voltunk megtöltve. Moczczeni sem bir-
tunk.

Tíz órára volt jelentve a kéréskegyelmi (Han-
dels-) miniszter ur ünnepélyes bevontatása. Mi az alatt

fel s alá sétálgattunk vagy játszottunk dupla-métát. (S ist a Ballenspiel, wo man herumläuft.)

Schlag tiz órára dél előtt megkondultak a vész, — akarom mondani a diszharangok, annak jeleül, hogy ő excellentiája kilépett a palotájából.

A fényes nap szép verőfényes fényben fénylett a fényes örömnapra. A budai várban megdördültek az ágyunaszádok, és a szentgellérthegyi csillagdából — a mit egy pár év előtt el vittek onnan, — eregetni kezdték az ott felfedezett planétákat és cométákat. A szép verőfényes nap sugaraiban gyönyörűen vette ki magát a fájéswerk.

Péczel tájékaról egyszerre viharos éljenzés hallatszott, előre jelentvén, hogy ő excellentiája immár hajóra szállt.

A hajót titokban csináltattuk Amerikában, hogy lefőzzük vele az ellenpártot. Tegnapelőtt szállították ide a panamai csatornán keresztül, melynek előmunkálataira az Egyesült Államok congressusának concessiója a jövő században közel kilátásba van helyezve. Valóságos érczpánczélos tenger alatti monitor.

A luftbalon, melyben ő excellentiája helyet foglalt, az ünnepélyhez méltó komolysággal emelkedett fel a firmamenten, egész a sphaerák zenéjéig. Gyönyörű látvány volt innen a Terézvárosból, a mint a nemzeti lobogókkal fölékesített gömb a nap fölé emelkedett. Háromszor akkora volt, mint emez. A nap lakói irigy szemeket vetettek rá s az ottani kereskedelmi miniszter instantiát nyújtott be magyar indigenatusért. Meg is ígértetett neki, ha velünk szavaz.

Féltizenegykor berobogott a pompás batár a király utczába. Tizenhat bengáliai tigris vontatta. A Kreutzberg menaszériájából hoztuk, mely 1863-ban as adriai tengerbe fult, egy orángután kivételével, a ki az előtt a bécsi Ringen borbélylegényi hivatalt viselt. A tizenhat elefánt alig bírta a pompás kocsit huzni, annyira nehéz volt az a tömérdek el-vert aranytól.

A tizenhat tengeri kigyó végre beérkezett a lövölde udvarába. Szünni nem akaró éljenzés fogadta, melynek következtében a lipotvárosi basilika kupolája a mult nyáron beomlott.

A további részletek leírására az én tollam gyarló. Fejem még most is zug a dicső tüneménytől, nem fogom elfelejteni soha.

Azt az egyet akarom még jelenteni, hogy mikor a lövöldében elküldöttük az „éljen“-t: az mint a viharos zivatar végig harsogott az udvaron, a király utcán, behangoztatta a belvárost, onnan átsapott Sorok sárra, innen Bécsbe, Halifaxba. Most alkalmasint New Yorkban van, s jövő vasárnapra, megkerülvén a földtekét, vissza hangzik ide.

Annyi szent igaz, hogy az nap széles ez országban senki sem csinált egyebet, csak éljenezett.

Chrysostomus Lügewacker.

P. S. Az ellenpárt a kudarcz (már t. i. az ő kudarcza) folytán annyira összeolvadt, hogy beletettük egy tégelybe, melyet Török József — előre látván a fejleményt — jónak látott zsebében elhozni a patikából. Ott helyben mindjárt fel is kentük a hajunkra pomádénak.

Baracsagozs levél Kakas Martonhoz.

(Nem izz tudok már hanyadik.)

Kancsufenik, delegatio harmadik iviben, szent Andrásy bornyunyuzó pintekin.

Idezs komam Marton!

A farsangnak vige, kezdődik a — farsang,
Küvetvalasztásra nagy trumbita harsang;
It van a büjt, ucu, zeszunk ziszunk torkig,
Dudal a szil vele, egisz világ ordít.

Libegnek a zaszluk toronyba, padlason,
Illő, ki vot vaksi most valami lason:
Nagya hejehuja, mindenfeli, szijjel;
Huza banda regel, huza banda ijel.

Tele mindig csapszik, suba guba melet,
Eldüntnek palaczkot urszag dulga felet;
Ez muszkat megveri, csak a tiz ujaval,
Az kunyoral pardon, mindakit labaval.

Forgatnak az orso fojvast körözkörül,
Kinek el jul patan maj elvisz ugy örül;
Dikeziok potyogjak — Cziczero feltamad,
S buja vissza sirba, ugy elszigyel magad.

Oztan ha jön este, — ot latyuk mig szipet,
A mint czipel faklyat — ezer kurmos kipet;
Izs küvetjelöltnek aludnyi nem hagyjak,
De ingbe beszidnil kihidegrazatyak.

O boldog idüszak — o czanko izz vinko!
Hagy szuricsam tigid enyim ajkaimho;
S mig a buldogsagtul felvirul ez ormány,
Hagy kialcsak szaszor: „Vica' dicsü kormány.“

Egy képviselő jelölt kinszenvedései.



Átkozott kemény munka. Soha életemben se tanultam könyv nélkül semmit. Aztán csak legalább érteném! Nem akar megragadni egy szó sem. „Tisztelet paraszttársaim!”



Mert ki kell jelentenem kenteknek, az az hogy nagyságtoknak, — no nem jó — „önöknek” „tikteknek,” hogy ha nem ragasztotok magatokat zászlóink alá; elvesztitek az addig nyert — izét — sugja nó! mit vesztenek el? (sugo: kedvemenyeket) — — kender földeket.



Egy hangot se tudok többet adni, úgy bele rekedtem ebbe a sok szónoklásba.



A kortesvezéreim azt mondták, hogy minden papnak kezét kell csókolnom, mert azok a legnagyobb párt fogóim.



A fáklyáknak az ára! ez már a harmadik kortesvezérem, a ki ugyan azoknak a fáklyáknak az árát megfizetteti velem.



Most meg reggelig táncolnom kell Macbeth boszorkányaival. Ezek a legbefolyásosabb korteseimnek a feleségei.



Ugy találom, hogy nem csak aszszonyi csókok, hanem férfi csókok is kaphatók — pénzért. Az utóbbiak nem olyan kellemesek.



Aztán még együtt kell velük innom abból az átkozott rossz borból a mit csak a kortesek számára hoztattam.



No meg ez a komotzio hozzá. Egy faluból kikergettek. Gyalog kellett a szomszéd faluig szaladnom.



Ma még pláne duellálnom kellett az ellenjelölttemmel, a hogy egymást lehunczutoltuk. Pedig különben jó pajtások vagyunk.



Átkozott újságíró, hogy ki mer pasquillizálni! Hogy én döglött birkahussal traktálom a korteseket. Hogy hazudnak! s bár legalább igazat hazudnának; — mert nem döglött birka, de esett marhahussal traktálok.



Ezek a kortesek rá vettek, hogy ha virágvasárnapján szamar hátán lovagolok be a választási székelyre, az nagy hatást fog csinálni.

Czigány adomák.

Nem régiben egy szegény asszony elvesztett 2 frtot, melyet egy cigány megtalálván azonnal el is költött és jó napot csinált magának belőle. Az asszony azonban csakhamar megtudván, hogy ki lelte meg pénzét, követelte is a cigánytól, de ez elköltvén nagyon természetes nem is fizette vissza, minek folytán az ügy a kapitányi hivatal elébe került.

A városi főkapitány mindkét félt maga elé idézvé, az előadott panasz folytán a következőkép szólítja meg a cigányt:

— Hallod-e cigány, ez az asszony elvesztett 2 forintot.

— Tudom — felel a cigány.

— De az asszony azt mondja, te lelted meg.

— Ha azt mondja, jól mondja.

De azt is mondja, hogy már elköltötted.

— Azs is igazs.

— Na ha igaz, akkor csak fizesd is neki vissza.

A cigány erre savanyu képet vág, megvakarja füle tövét s egész megadással szól a vele szintén feljött feleségéhez:

— Nizsd el mán, verje meg a devla, ü vesti el a pinzsit, mig is mi károsodjunk.

Elverte a cigányt felesége a háztól, és daczára, hogy a kis házikó a gyámoltalan férjé volt, az asszony egész kényelemmel befészkelte magát abba. A cigány elbeszélte ez esetet egy társának, ki is azon tanácsosal látta el, hogy folyamodjék a törvényszékhez, adjon be egy hosszú levelet. Kapván a tanácson az ügyefogyott, elment a kereskedésbe, vett egy iv papirost, és felvitte a törvényszékhez, le is tette az ígató asztalára, azzal szépen a mint jött el is ment.

A szegény cigány csak járta ezután egyenként a tanácsosokat kérdezve, miben áll már az ügye? persze egyik sem tudott róla semmit sem mondani. Végre az egyik bővebben kérdezgeti tőle, hogy miféle ügy az a mit sürgöt.

A cigány erre nagyot sohajt és egész busan azt mondja:

— Hej tekintetes uram! már hatodik estendeje, hogy beadtam a hosszú cédulát, még sem csináltak a házszammal semmit.

Hát azután, miféle hosszú cédula volt az? kérdi a tanácsos.

— Olyan hossu, fehér csédula, egy uj krajcsárért vettem, a bótostul, olyan tiszta volt mint a hó, még

filtem meg is fogni, hogy össze ne gyűrjem, aztán semmiből semmi.

Adomák.

o. Szépitgeti magát a diák a tükör előtt, s egyszer elejti a kezében tartott fésűt. Rákiált a mendikásra, hogy vegye fel.

— Nem én, felele az, hát nem tudja Domine Bagos, hogy meg van írva a zsoltárba, hogy „szarvat ne emeljeteK.“

— Igen lánczos adta, — felelé a diák nyakon ütven a citálót, — de utána van téve, hogy: „Ily fenn ne beszéljeteK.“

o. Bagolydiák koromban egyszer valami magas látogató kívánta szerencsételni iskolánkat látogatásával.

A tanács a látogatás előtti napon vizsgát tartott, meg akarván kísértetni, hogy megy majd a magas vendég jelenlétében a tudás.

Bizony nem tudtunk mi semmit.

A tanár dühbe jön s így kiáltott föl:

— Hát mit kérdjek én magoktól a herczeg jelenlétében? Tán biz a kétszerkettőt?

Feláll egy lurkó amonnan hátulról, s azt mondja rá nagy hirtelen:

— Azt igenis, csakhogy ne össze vissza.

o. Mikor feladta már a magyar vezér a komáromi várat is, és nem volt magyar hadsereg sehohol a hazában, elmegy az o...i tót atyafi a szomszéd K. városába, s kérdi az ottani compossessoroktól:

— Nohat mi zujzsag megvan?

— Bizony rossz ujság van atyafi. Világosnál megadta magát a magyar hadsereg, a komáromi várat is feladta Klapka. El van veszve minden.

— De csak még nincsen minden megveszve, felelt az igazhitű tót ember — mink magunk még O...ban nem megadtunk magunknak.

o. Kihirdették 50-ben O...ban, hogy az új császárnak új adót kell fizetni. Hanem a tót atyafi erre is azt mondta.

— Bizom, hogy nem fizetünk. Ha császár lett ü, had legyen neki pinz is elig hozá.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Hát ahhoz mit szól kend, hogy a románok nem akarnak az idén képviselőt választani?) Hát — szomjan maradnak az idén s punctum.

— — Ez azután derék egy beszéd, a mit Házmán a budai polgármester tartott választóihoz. (No már az való szent igaz. Nem is hiszem én el, hogy az a Házmán kalapos.) Nem is kalapos az, de vaskalapos.

— — Egy újság kiszámította, hogy abból a pénzből, a mit most Magyarországon a választásokra költenek, fel lehetne állítani ezer iskolát. (Hát mondja meg nekem kend, ha egyszer majd a sok választásban elválasztottuk magunktól minden pénzünket, hogy teremjük elő az új választási költséget?) Oh te jámbor lélek! könnyen segít magán az okos ember. Hát majd eladunk ezer iskolát.

— — Egy valaki háromszáz aranyat tűzött ki annak, a ki Magyarország történetét katolikus nyelven megírja. (Hát azután nem akadt még addig egy más valaki, a ki annak az egy valakinek ezer aranyat tűzött volna ki — a fejére?)

— — (Igaz-e, hogy valami Jász-Kuhn, a ki közös hadügyminiszter, elakarja adni a határörvidéki erdőségeket?) Ugyan, hogy gondolsz már olyat! Hiszen, ha csak ugyan el kell adni, akkor inkább olyanra bizzuk, a ki már jól belejött a fakereskedésbe. Itt van példának okáért mindjárt Lónyai.

— — A plébános ur visszautasította a szomszéd-asszonyt a gyóntató széktől, mert a férje baloldali. Azt mondta neki, hogy addig föl nem mentheti lelkét a kárhozattól, míg az urát jobbra nem téríti. (Hát már most az olyan asszony, a kinek az ura baloldali, csak ugyan nem juthat a menyországba?) Nem ám, ha csak nem lesz — kálvinyista.

— — (Világosítson fel kend engem a felől, mit kell az alatt érteni, hogy a kicsapott spanyol királynő és Don Carlos közt megtörtént a fuzio?) Vannak dolgok, a miket nem illik megmagyarázni. Tisztességes asszonyi fülnék az diáknak van.

— — Bizony csak tagadhatatlan az, hogy a világ mégis csak halad. Eddig csak azt jegyezte fel a história, hány fejedelem ült véres királyi székre. Most már ki-

sebb embereknek is lesz részük e tisztességben, mert ezután azokat is feljegyzik, a kik véres képviselői székre ülnek.

Kortessnóta.

Édes rózsám, megláttalak, szeretiek!
Szeretője lettem én szép lelkednek,
Szép lelkednek, mely világit szüntelen
Szemeimnek bűvös bájos tükrében!*

Lapdacsok.

A „Böse Zungen“ német éleclap „Besze nyelvek“ cím alatt magyar nyelven fog megindulni.

A „jobboldali ifjuság“ együletet alakított, melynek tagjai felvételükkor fogadalmat tesznek, hogy ezentul a billiárdon sem a szélső bal, sem a balközép lyukakba nem fognak játszani. Jelszava: „Cilindrisztio!“

Miután az akademia égésekor a vizipuskák nem akartak azonnal elsülni, a városi tanács elrendeli, hogy ezentul a feeskendőkkel a tűzvész előtt három nappal kísérleteket tegyenek.

Szórakozódi Szakravály Mór jobboldali képviselőjelölt programjából: „Az ellenpárt következetlenséggel vádolja pártunkat. Erre ezt válaszolom. A követ feladata, hogy képviselő legyen. E feladatnak megfelelően. És, valamint én, úgy elvtársaim respectálandó meggyőződése az, hogy ugyanazon képet viseljük, melyet 1848-ban és 1861-ben. Ha mindazáltal némelyek képeinken netán némi alaki változást vesznek észre: az nem a mi „következetlenségünk, hanem a természeté.“

A jobboldal azt mondja, hogy az én ellenzék programjában sok a ki nem vihető. Az már igaz, példának okáért a magyar ezredek.

Tűnődés.

Jobbpártunk ha bukik, mire jut majd annyi tanácsos?

Megmondom, de ne szólj: mind a Tiszába szalad.

*) Hiszen ez szerelmes nóta nem kortes nóta. Szerk. Az ám, csakhogy a kulacshoz szól. Szerző.

Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.